

[Poul Møller.]

år at udstede nye sparebeviser, så længe tøjskatten eksisterer. For mener flertallet, at denne ordning med dens byrde på eftertiden og dens meget betydelige administrationsudgifter, der for de to første års vedkommende har andraget 14 mill. kr., og som, hvis vi forlænger loven for det kommende år, vil udgøre ca. 7 mill. kr., er rimelig og forstandig i år, så må det vel også være rimeligt og forstandigt at gøre det samme til næste år og til næste år igen, altså blive ved med sådanne ordninger.

Jeg drister mig ikke til at tro, at forslaget om forlængelse af disse sparebeviser har nogen som helst sammenhæng med det nært forestående valg herhjemme — det kan naturligvis ikke være tilfældet. Jeg spørger derfor den højtærede finansminister, om det er hans alvorlige hensigt, såfremt han også efter den 14. maj skulle forblive i den stilling, han har i dag, at fremsætte tilsvarende forslag, så længe der er tøj-skat her i landet. Jeg vægrer mig ved at tro, at dette spørgsmål vil blive besvaret bekræftende.

Enkeltheder i det foreliggende forslag er det konservative folkeparti villigt til at underkaste behandling i et udvalg, men forinden ønsker vi meget, at finansministeren udtaler sig om, hvordan det går med arbejdet i det udvalg, der er nedsat angående den kooperative beskatning. Under udskrivningslovens behandling i fjor lykkedes det os at fremtvinge, at der blev nedsat et udvalg, som skulle undersøge muligheden for enighed om den fremtidige kooperative beskatning. Det var meningen — og det blev understreget i betænkningen — at dette udvalg skulle arbejde hurtigt, og jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, om han ved noget herom.

Jeg går endvidere ud fra, at folketinget meget hurtigt vil blive præsenteret for et forslag i overensstemmelse med afskrivningsudvalgets betænkning. Så vidt jeg kan se, vil det være vigtigt og rigtigt, at tinget bliver færdig med at behandle et sådant forslag, inden folketinget opløses den 12. april.

Spørgsmålet om børnetilskuddenes størrelse og enkelthederne i det af den højtærede finansminister herom fremsatte lovforslag er vi villige til at drøfte i et udvalg.

Vedrørende skattelettelse for de mindste indkomster er det konservative folkeparti af den opfattelse, at det, man her stiller forslag om, strider mod indholdet af det folkepensionsforlig, der blev indgået i september måned i fjor. Vi har tidligere drøftet problemet om en forhøjelse af statsskattegrænsen, og vi har drøftet spørgsmålet om en lempelse af de mindste indtægters indkomstbeskatning. Dette problem kan naturligvis altid drøftes, men det kan ikke drøftes med den motivering, at da vi nu ifølge septemberforliget har fået indført et folkepensionsbidrag, skal statsskatten lempes for disse mennesker. For det var netop meningen, at alle skulle bidrage til folkepensionen med den samme procent fra de indkomstgrænser, man fastsatte, og dette forlig omgås derfor, hvis man umiddelbart før folkepensionens ikrafttræden møder med forslag om, at til gengæld skal statskattegrænsen nedsættes for de samme mennesker, som man kæmpede om at få med ind under folkepensionsordningen i august-september i fjor. Derfor ville det have været naturligere, om den højtærede finansminister ikke havde stillet dette forslag nu eller i hvert fald havde forbeholdt sig sin stilling og havde omtalt dette problem, dengang vi afsluttede folkepensionsforliget, fordi forslaget naturligvis er en omgælse af den bidragsbetaling, der dengang blev fastsat.

Med hensyn til forhøjelsen af formueskattegrænsen er mit partis synspunkt tilstrækkelig velbekendt. Vi ønsker at støtte en sådan forhøjelse, således som vi også gjorde det i fjor. Det behøver ikke nærmere omtale. Vi mener dog ikke, at denne forhøjelse er tilstrækkelig, vi mener, at man burde gå videre, at man simpelt hen burde se på hele formuebeskatningen, og i den forbindelse have opmærksomheden henvendt på det forslag, der i marts måned 1953 blev fremsat af den forrige finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen.

Vedrørende lovforslaget om renteforsikringer og pristalsreguleret aldersopsparing skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning, idet forslaget, da det er så teknisk betonet, bedst egner sig til udvalgsbehandling. Det er imidlertid, som om finansministerens kæphest: afskaffelse af skattefradragretten, har sneget sig ind også i dette